

Forslag

til

Lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Fremsat den 16. december 1977 af fiskeriministeren.

§ 1.

I lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri som ændret bl. a. ved lov nr. 222 af 3. juni 1967 og senest ved lov nr. 206 af 18. maj 1977 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, affattes indledningen således:

„Fiskeri på dansk fiskeriterritorium må kun drives af personer og selskaber m. v., som dels opfylder betingelserne i § 12, stk. 5, dels opfylder en af nedenstående betingelser:“

2. I § 1, stk. 5 udgår: „eller at transportere fisk eller fiskeprodukter gennem dansk fiskeriterritorium direkte fra søen til danske landingspladser“, og som 2. pkt. indsættes:

„Hvor andre end de i stk. 4 nævnte personer eller selskaber m. v. transporterer fisk eller fiskeprodukter direkte fra søen til danske landingspladser, skal eventuelle kontrakter herom og de i henhold dertil fastsatte vilkår og priser være godkendt af fiskeriministeriet inden landing foretages.“

3. I § 1, stk. 6, ændres „stk. 4-5“ til: „stk. 4 og 5, 1. pkt.“

4. I § 1, stk. 6, indsættes som 2. og 3. pkt.:

„Brugt udenlandsk skib, der registreres som dansk må ikke fiske på kvoter, som er forbeholdt danske skibe i henhold til regler, fastsat af De europæiske Fællesskaber, eller af fiskeriministeren. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fravige 2. pkt.“

Lovforslag. Folketingsåret 1977-78.

Fiskerimin. j.nr.

174 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

5. § 1, stk. 8, affattes således:

„Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan enhver drive lystfiskeri med stang, vilk eller lignende håndredskaber. Fiskeriministeren kan fastsætte regler for arten, og antallet af redskaber, som må anvendes af de i stk. 4, nr. 1 og 2, nævnte personer, der ikke driver fiskeri efter stk. 4.“

6. § 1, stk. 9, ophæves.

7. I § 12, stk. 2, udgår: „og som måler 20 m eller derover i ringen, jfr. § 5, stk. 4.“

8. I § 12, stk. 5, indsættes som 4. pkt.:

„Berettigede til at deltage i lodtrækningen er desuden selskaber m. v., når mindst 2/3 af bestyrelsen består af personer, som opfylder disse betingelser.“

9. § 12, stk. 9 affattes således:

„Stk. 9. Bundgarnspladser skal hvert år senest den 30. april afmærkes ved anbringelse af hovedpælen (yderpælen) eller på dennes plads en bøjle eller vager. På steder, hvor der sædvanligt drives forårsfiskeri, skal afmærkningen dog ske senest den 15. marts. Såfremt isforhold hindrer rettidig afmærkning, skal denne foretages såsnart det er muligt. Afmærkningen skal mærkes i overensstemmelse med de i henhold til § 5 a fastsatte regler. Når bundgarnspladsen derefter bruges til fiskeri med garn, som måler mindst 20 meter i ringen, jfr. § 5, stk. 4, bevarer personer og selskaber m. v., som opfylder betingelserne i stk. 5, fortrinsretten i 6 år (til en 1. januar) på følgende betingelser:

- 1) at garnet på steder, hvor der drives forårsfiskeri, er udsat i fiskedygtig stand inden den 15. april,
- 2) at garnet, for så vidt det anvendes til fangst af sild, makrel og hornfisk, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. juli,
- 3) at garnet ved fiskeri, som ikke falder ind under nr. 1 eller 2, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. oktober.

For garn, som måler mindre end 20 meter i ringen, bevares fortrinsretten kun i 3 år (til en 1. januar).

10. I § 13, stk. 6, ændres „flydetrawl“ til: „trawl“.

11. I § 13 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

„Stk. 10. Det er forbudt at anvende nedgarn i Vadehavet samt i øvrigt i en afstand af 100 meter fra lavvandslinjen ved alle kyststrækninger. Undtaget er dog Ringkøbing, Nissum og Stadil fjorde“.

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

12. § 19, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Uden særlig adkomst må intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkens og indvandes naturlige eller ved kunst frembragte udløb eller udmunding i havet eller fjordene ved almindeligt dagligt højvande end 500 meter, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 meter. I lige ret-

ning ud for vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 500 meter og en længde af mindst 100 meter. Foranstående bestemmelser gælder såvel ved et vandløbs udløb eller udmunding i et indvand som ved indvandets udløb eller udmunding i en fjord eller havet. For indvandes vedkommende kan fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsætte et efter forholdene passende fredningsbælte inden for udmundingen eller udløbet.“

§ 2.

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3.

Personer eller selskaber m.v., som ved lovens ikrafttræden driver fiskeri uden at opfylde de betingelser, der er fastsat ved den ændring af saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 4; der er foretaget ved § 1, nr. 1, bevarer i samme omfang som hidtil retten til dette fiskeri indtil den 31. december 1980, såfremt de inden 3 måneder efter lovens ikrafttræden til fiskerikontrollen indsender dokumentation for indtægten ved fiskeriet i det foregående kalenderår, samt en redegørelse for deres nuværende redskabsbeholdning. Bestående fortrinsrettigheder bevares, indtil de efter deres indhold udløber.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

Fiskeriministeren nedsatte den 20. september 1972 et udvalg, der fik til opgave at drøfte problemerne omkring en mere rationel udnyttelse og bedre pleje af de salte og ferske vande, herunder især spørgsmålet om eventuel indførelse af en fisketegnsordning og en ordning sigtende på en regulering af bierhvervsfiskeriet. Dette udvalg afgav den 12. maj 1976 en betænkning om regulering af bierhvervsfiskeriet, som hovedsagelig tog sigte på at beskytte fiskebestandene. Forinden der i overensstemmelse med udvalgsbetænkningen blev fremsat lovforslag herom, fremsatte fiskeriets hovedorganisationer for-

slag om et fuldstændigt forbud mod bierhvervsfiskeri med den begrundelse, at dansk fiskeri i dag befinder sig i en situation, hvor fiskeriet alle steder er undergivet reguleringer, og disse reguleringer har næsten udelukkende bestået i indskrænkninger i fiskernes fangstmuligheder. Denne udvikling, som begyndte for en del år siden og ser ud til at fortsætte, indebærer nedgange i det danske fiskeri i samtlige farvandsområder, og det må samtidig forventes, at en gennemførelse af EF's interne fiskerordning vil medføre indskrænkninger i danske fiskeres fangstmuligheder. Disse indskrænkninger kan ikke garanteres kompenseres gennem stigende

priser på fisk, idet disse ikke alene er afhængige af udbuddet af fisk, men lige så vel af priserne på andre fødevarer. Samtidig har omkostningerne ved fiskeriet været stærkt stigende i de senere år.

På denne baggrund finder regeringen, at erhvervsfiskeriet må forbeholdes erhvervsfiskere, således som disse er defineret i saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 5. Derimod ønsker regeringen ikke at gøre indgreb i retten til at drive fritidsfiskeri for sportens skyld eller til dækning af eget behov.

Lovforslaget vil medføre en udvidelse af fiskerikontrollens personale udover det allerede for finansåret 1978 bevilgede med 8-10 fiskeribetjente (ca. 700.000 kr. årlig) til kontrol med de kystnære farvande, ligesom det må forudses nødvendigt med anskaffelse af 2 mindre kontrolfartøjer til ca. 50.000 kr. pr. stk.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Begrundelsen for at forbeholde erhvervsfiskeriet for personer, som har mere end $\frac{3}{5}$ af deres indtægt ved erhvervsfiskeri, fremgår af de almindelige bemærkninger ovenfor. I ændringen til § 12, stk. 5, stilles der forslag om, at denne betingelse også skal omfatte $\frac{2}{3}$ af et selskabs bestyrelse.

Til nr. 2.

Den ændrede formulering medfører en ophævelse af det hidtil gældende landingsforbud for udenlandske fartøjer, dog således at landinger, som foretages i henhold til kontrakt med en her i landet bosat køber, skal godkendes af fiskeriministeriet for så vidt angår priser og øvrige vilkår. Dette sidste er medtaget med henblik på overholdelse af EF's referencerpriser.

Til nr. 4.

I forbindelse med EF's permanente fiskerordning vil der blive etableret kvoter for de enkelte fiskearter. Størrelsen af kvoterne er bl. a. baseret på det traditionelle fiskerimønster, men vil i en række tilfælde være mindre end den foreliggende kapacitet. Det er af afgørende betydning for det danske fiskerierhverv, at de af EF fastsatte bestemmelser om kvotestørrelser til de enkelte medlemslande ikke omgås ved, at udenlandske brugte fiskerifartøjer registreres under dansk flag med henblik på at deltage i fiskeri på de danske kvoter. Dette gælder såvel fartøjer fra EF-medlemslande som fartøjer fra tredjelande.

Med brugte fiskerifartøjer sidestilles sådanne fisker-

fartøjer, som er bygget eller kontraheret for en udenlandsk ejers regning, og som har været registreret i udlandet.

Til nr. 5 og 6.

Denne bestemmelse fastslår, at det er tilladt enhver at drive lystfiskeri med håndredskaber, og man har herved samtidig ophævet det generelle forbud mod udlændinges ret til lystfiskeri. Ophævelsen af dette forbud er begrundet i, at der ikke til de hidtil udstedte tilladelser har været knyttet særlige betingelser. Bestemmelsen indeholder endvidere bemyndigelse for fiskeriministeren til at fastsætte det antal redskaber udover håndredskaber, som fritidsfiskere skal have ret til at benytte for at kunne fiske til eget behov. Det er hensigten gennem en bekendtgørelse at fastsætte generelle regler for antal og art af disse redskaber. Den enkelte fritidsfisker forudsættes registreret gennem indførelse af den fisketegnordning, hvorom der samtidig hermed er fremsat lovforslag.

Til nr. 7.

Da der i § 12, stk. 9, er foretaget ændringer i fortrinsrettighederne, således at også garn, som måler under 20 meter i ringen, skal kunne erhverve fortrinsret, er ophævelsen af begrænsningen i § 12, stk. 2, nødvendig.

Til nr. 8.

Bestemmelsen har hidtil været udformet med henblik på personer, men da en del bundgarnsfiskeri nu drives i selskabsform, har man fundet det hensigtsmæssigt at knytte fortrinsretten til selskabet og ikke til en enkelt deltager i dette.

Til nr. 9.

Forslaget indebærer en udvidelse af fortrinsretten for garn, som måler mellem 20 og 38 meter i ringen, fra 3 til 6 år, således at alle redskaber, som måler mere end 20 meter i ringen, fremtidig skal have 6 års fortrinsret.

Dette er begrundet i de stigende priser for redskaber, som har gjort det umuligt at afskrive et sådant redskab i løbet af en 3-års periode. Det bemærkes, at et bundgarnsredskab, som er udformet med henblik på anvendelse på en bestemt plads, ikke uden videre kan anvendes et andet sted. Der er endvidere i forslaget indført en 3-års fortrinsret for redskaber, som måler mindre end 20 meter i ringen. Dette forslag skyldes erhvervsfiskernes stadig mindre muligheder for at udsætte deres garn, idet fritids- og bierhvervsfiskere i vid udstrækning har optaget fiskepladserne forud for de datoer, hvor er-

hvervsvfiskernes fiskesæson påbegyndes. Man har derfor ønsket også at få de mindre redskaber ind under bestemmelserne om lodtrækning og fortrinsret.

Til nr. 10.

Da der efter den seneste ændring af saltvandsfiskeriloven har vist sig nogen fortolkningstvivil med hensyn til, hvilke redskaber der falder ind under betegnelsen „flydetrawl“, har man, for at undgå denne fortolkningstvivil, ønsket at ændre ordet „flydetrawl“ til „trawl“.

Til nr. 11.

Dette forslag er omfattet af betænkningen afgivet af udvalget til regulering af bierhvervsfiskeriet m. v., og forslaget er begrundet med ønsket om at sikre fiskens fri mulighed for vandring, således at risikoen fjernes for, at fisken ender i de talrige nedgarn langs kysterne. Det er navnlig ungfisk, især laksefisk, der er udsat for denne risiko, uanset at nedgarnene normalt er ret stormaskede redskaber. Iagttagelser har godtgjort, at ganske særligt Isefjorden og Jyllands vestkyst ud for visse åers udløb er truede områder, og at nedgarnene ofte er konstateret at være ødelæggende for kostbare udsætninger af yngel og ungfisk.

Til nr. 12.

Der har i det ovenfor nævnte udvalg endvidere været enighed om en udvidelse af fredningsbælterne fra henholdsvis 300 og 200 meter til 500 meter, og således at ethvert redskab forbydes anvendt inden for fredningsbælterne. Også dette forslag er begrundet med det ønskelige i at forbedre fiskens mulighed for fri vandring. For ikke at gøre indgreb i de allerede bestående rettigheder er der gjort en undtagelse for de bundgarn, som står på pladser, hvortil der forud for den lodtrækning, som skal foregå i oktober 1978, er erhvervet fortrinsret. Denne undtagelse bortfalder efterhånden som fortrinsrettighederne udløber.

Til § 3.

Af hensyn til de investeringer i redskaber, som er foretaget af bierhvervsfiskere, har man ment at måtte fastsætte en rimelig overgangsperiode, således at disse redskaber kan afhændes eller afskrives. Når perioden er fastsat til ca. 2 år, har det baggrund i, at ændringer i tilladelser til at anvende bestemte redskabstyper normalt gennemføres med 2 års løbetid, således at de hidtil anvendte redskaber i den første 2-års periode efter bestemmelsens ikrafttræden stadig vil være lovlige. Man har endvidere ikke fundet at burde gøre indgreb i allerede erhvervede fortrinsrettigheder til bundgarnspladser.

Bilag til forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Gældende formulering.

§ 1, stk. 4. Fiskeri på dansk fiskeriterritorium må kun drives af:

- 1) danske statsborgere,
- 2) personer, der har og til stadighed har haft bopæl her i landet i de sidste 2 år,
- 3) stiftelser og foreninger, hvis ledelse udelukkende består af danske statsborgere der er bosat her i riget,
- 4) partrederier, hvoraf mindst to tredjedele ejes af danske statsborgere, og hvis bestyrende reder er dansk og har bopæl her i riget,
- 5) aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar, der har valgt en bestyrelse, når mindst to tredjedele af denne består af danske statsborgere, der er bosat her i riget,
- 6) andre selskaber, hvori mindst to tredjedele af deltagerne er danske statsborgere, der er bosat her i riget.

Såfremt stiftelser, foreninger eller selskaber er deltager i partrederier eller i de under 6) nævnte selskaber, må hver deltager opfylde betingelserne for at kunne anses som dansk ejer.

§ 1, stk. 5. Det er forbudt andre end de i stk. 4 nævnte at forarbejde eller omlade fisk på dansk fiskeriterritorium eller at transportere fisk eller fiskeprodukter gennem dansk fiskeriterritorium direkte fra søen til danske landingspladser.

Forslaget.

I § 1, stk. 4, affattes indledningen således:

„Fiskeri på dansk fiskeriterritorium må kun drives af personer og selskaber m. v., som dels opfylder betingelserne i § 12, stk. 5, dels opfylder en af nedenstående betingelser:“

§ 1, stk. 5. Det er forbudt andre end de i stk. 4 nævnte at forarbejde eller omlade fisk på dansk fiskeriterritorium. Hvor andre end de i stk. 4 nævnte personer eller selskaber m. v. transporterer fisk eller fiskeprodukter direkte fra søen til danske landingspladser, skal eventuelle kontrakter herom og de i henhold dertil fastsatte vilkår og priser være godkendt af fiskeriministeriet inden landing foretages.

Gældende formulering.

§ 1, stk. 6. Skib, der anvendes til de i stk. 4-5 nævnte formål, skal være dansk og to tredjedele af besætningen skal opfylde betingelserne i stk. 4, nr. 1 eller 2.

§ 1, stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 5 og 6 kan fiskeriministerens endvidere med henblik på fiskeindustriens tilstrækkelige forsyning med råvarer efter anmodning fra en brancheforening og efter forhandling med det i 2. punktum nævnte udvalg meddele tidsbegrænsede tilladelser til, at udenlandske fiskerifartøjer for én eller flere fiskearters vedkommende lander deres fangster direkte fra søen i danske havne, hvor fisken skal afsættes over fiskeauktionerne. Ministeren nedsætter et udvalg bestående af en formand og to andre medlemmer. Det ene af disse beskikkes efter indstillinger fra Dansk Fiskeriforening og Vestjydsk Fiskeriforening og det andet efter indstillinger fra fiskeindustriens brancheforeninger, De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger og Danmarks Fiskeeksportforening.

§ 1, stk. 9. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan finske, islandske, norske og svenske statsborgere i overensstemmelse med de af fiskeriministerens herom fastsatte regler drive lystfiskeri med stang, pilk eller lignende håndredskaber. Fiskeriministerens kan fastsætte regler om adgang for andre udenlandske statsborgere til at drive lystfiskeri i samme omfang.

§ 12, stk. 2. Ved bundgarnspladser forstås i denne lov pladser, på hvilke der fiskes med bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, som er indrettet til at klæde vandkorpen, og som måler 20 m eller derover i ringen, jfr. § 5, stk. 4.

§ 12, stk. 5. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er enhver, der er myndig og i

Forslaget.

§ 1, stk. 6. Skib, der anvendes til de i stk. 4 og 5, 1. pkt., nævnte formål skal være dansk og to tredjedele af besætningen skal opfylde betingelserne i stk. 4, nr. 1 eller 2. Brugt udenlandsk skib, der registreres som dansk må ikke fiske på kvoter, som er forbeholdt danske skibe i henhold til regler, fastsat af De europæiske Fællesskaber, eller af fiskeriministerens. Fiskeriministerens kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fravige 2. pkt.

§ 1, stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan enhver drive lystfiskeri med stang, pilk eller lignende håndredskaber. Fiskeriministerens kan fastsætte regler for arten og antallet af redskaber, som må anvendes af de i stk. 4, nr. 1 og 2, nævnte personer, der ikke driver fiskeri efter stk. 4.

§ 1, stk. 9, ophæves.

§ 12, stk. 2. Ved bundgarnspladser forstås i denne lov pladser, på hvilke der fiskes med bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, som er indrettet til at klæde vandkorpen.

I § 12, stk. 5, indsættes som 4. pkt.:
„Berettigede til at deltage i lodtrækning-

Gældende formulering.

mindst 2 år har drevet og fortsat driver fiskeri som erhverv, og for hvis vedkommende efter kommunalbestyrelsens skøn mindst $\frac{3}{5}$ af hans årsindtægt ved personlig virksomhed skyldes fiskeri. Ved udøvelsen af dette skøn kan der ses bort fra indtægter hidrørende fra borgerligt ombud. Den pågældende må endvidere kunne dokumentere, at han disponerer over bundgarnsredskaber til at udsætte på pladsen.

§ 12, stk. 9. Den, der har erhvervet en bundgarnsplads, skal hvert år snarest muligt og senest den 30. april — på steder, hvor der sædvanligt drives forårsfiskeri, dog 15. marts — for så vidt isforhold ikke er til hinder herfor, afmærke pladsen for redskabets hovedpæl (yderpæl) ved bøjle eller vager eller ved anbringelse af selve hovedpælen. På afmærkningen skal vedkommendes navn, bopæl og årstallet for bundgarnspladsens erhvervelse tydeligt være angivet. Når bundgarnspladsen derefter bruges til fiskeri med garn, som måler mindst 20 m i ringen, jfr. § 5, stk. 4, og garnet hvert år er udsat i fiskedygtig stand inden den 15. september — for så vidt angår garn til fangst af sild, makrel og hornfisk, dog 1. juli og på steder, hvor der sædvanlig drives forårsfiskeri, 15. april — bevares fortrinsretten, jfr. § 10, stk. 1, til at benytte pladsen i 3 år fra den 1. januar at regne, som følger efter udløbet af den i stk. 3 for anmeldelse fastsatte frist. For så vidt garnet måler 38 m eller derover i ringen (målt efter hele garnets omkreds, dog således, at der beregnes højst 3 m for fangståbningen), bevares fortrinsretten dog i 6 år.

§ 13, stk. 6. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser på nærmere af ham fastsatte betingelser tillade brug af flydetrawl efter et eller to fartøjer.

Forslaget.

gen er desuden selskaber m. v., når mindst $\frac{2}{3}$ af bestyrelsen består af personer, som opfylder disse betingelser.“

§ 12, stk. 9. Bundgarnspladser skal hvert år senest den 30. april afmærkes ved anbringelse af hovedpælen (yderpælen) eller på dennes plads en bøjle eller vager. På steder, hvor der sædvanligt drives forårsfiskeri, skal afmærkningen dog ske senest den 15. marts. Såfremt isforhold hindrer rettidig afmærkning, skal denne foretages, så snart det er muligt. Afmærkningen skal mærkes i overensstemmelse med de i henhold til § 5 a fastsatte regler. Når bundgarnspladsen derefter bruges til fiskeri med garn, som måler mindst 20 m i ringen, jfr. § 5, stk. 4, bevarer personer og selskaber m. v., som opfylder betingelserne i stk. 5, fortrinsretten i 6 år (til en 1. januar) på følgende betingelser:

- 1) at garnet på steder, hvor der drives forårsfiskeri, er udsat i fiskedygtig stand inden den 15. april,
- 2) at garnet, for så vidt det anvendes til fangst af sild, makrel og hornfisk, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. juli,
- 3) at garnet ved fiskeri, som ikke falder ind under nr. 1 eller 2, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. oktober.

For garn, som måler mindre end 20 m i ringen, bevares fortrinsretten kun i 3 år (til en 1. januar).

§ 13, stk. 6. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser på nærmere af ham fastsatte betingelser tillade brug af trawl efter 1 eller 2 fartøjer.

I § 13 indsættes efter *stk. 9* som nyt stykke:

„*Stk. 10.* Det er forbudt at anvende ned-

Gældende formulering.

§ 19. Uden særlig adkomst må intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkers og indvandes naturlige eller ved kunst frembragte udløb eller udmunding i havet eller fjordene ved almindeligt dagligt højvande end 300 m, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 m. I lige retning ud for vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 200 m og en længde af mindst 100 m. Foranstående bestemmelser gælder såvel ved et vandløbs udløb eller udmunding i et indvand som ved indvandets udløb eller udmunding i en fjord eller havet. Undtaget er dog i august, september, oktober og november måneder ruser, der er bestemt til fangst af blankål, og hvis munding og fangarme vender imod strømmen. For indvandes vedkommende kan der desuden af fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsættes et efter ministerens skøn passende fredningsbælte inden for udmundingen eller udløbet.

Forslaget.

garn i Vadehavet samt i øvrigt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen ved alle kyststrækninger. Undtaget er dog Ringkøbing, Nissum og Stadil fjorde.“

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

§ 19. Uden særlig adkomst må intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkers og indvandes naturlige eller ved kunst frembragte udløb eller udmunding i havet eller fjordene ved almindeligt dagligt højvande end 500 meter, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 meter. I lige retning ud for vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 500 meter og en længde af mindst 100 meter. Foranstående bestemmelser gælder såvel ved et vandløbs udløb eller udmunding i et indvand som ved indvandets udløb eller udmunding i en fjord eller havet. For indvandes vedkommende kan fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsætte et efter forholdene passende fredningsbælte inden for udmundingen eller udløbet.

§ 2.

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3.

Personer eller selskaber m. v., som ved lovens ikrafttræden driver fiskeri uden at opfylde de betingelser, der er fastsat ved den ændring af saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 4, der er foretaget ved § 1, nr. 1, bevarer i samme omfang som hidtil retten til dette fiskeri indtil den 31. december 1980, såfremt de inden 3 måneder efter lovens ikrafttræden til fiskerikontrollen indsender dokumentation for indtægten ved fiskeriet i det foregående kalenderår samt en redegørelse for deres nuværende redskabsbeholdning. Bestående fortrinsrettigheder bevarer, indtil de efter deres indhold udløber.